

"FARUS"

REVISTA ANUAL D'EL FAR D'EMPORDA

any 3 - número 3 - novembre de 1979

Edita "Grup de Joves"

SALUTACIÓ

Salut, noble Empordà!

Salut, poble d'El Far d'Empordà!

Pràcticament sense adonar-nos-en ha passat ja un altre any. Un any plè d'esdeveniments de tota mena, tan a nivell del nostre poble com a la resta del país.

Seguint amb el nostre esperit de superació, hem intentat de fer una revista millor que les anteriors, més completa, més variada, més anena... i crec que ho hem aconseguit. En part, això ho hem d'agrair a la presència en aquestes pàgines de nous col·laboradors. És per això que des d'aquí convidem a tothom qui tingui idees ens ho comunicui, de cara a la preparació de la propera revista. També acceptarem les crítiques que merequem, car una crítica constructiva és sempre positiva i ens ajudarà a superar-nos.

Quan ja són a les portes d'aquesta Festa Major 1.979, desitgem a tothom passi unes ben ditxoses diades, i que l'alegria de la festa arribi al cor de tots els diferents i de la gent que ens vulgui acompanyar.

J.M.C.
"Grup de Joves"

Sumari

Pàgina

-	PORTADA	Josep Olive
1	SALUTACIO	"Grup de Joves"
2	SUMARI	
3	TROSSOS DE LLUNA	Fina Company
4	LA FESTA MAJOR 1978.	Fina Ferreró/Teresa Coll/Josep Coll
5	FOTOS DE LA FESTA MAJOR 1978	Josep Olive
6	PESSIMISME NARRAT.	Josep Coll H.
8	FARNS BOIG	Josep Olive
9	CRONICA D'UN ANY	J.M.Company
11	FOTOS DELS PASTORETS I REIS.	Josep Olive
12	PESSIMISME IL.LUSTRAT.	Josep Coll H.
14	FOTOS DE LA FESTA D'ESTIU.	Josep Olive
15	PESSIMISME POETIC.	Josep Coll H.
17	LES NOSTRES PUBILLES	Teresa Coll
18	PROGRAMA D'ACTES DE LA FESTA MAJOR 1979	
19	PROGRAMA DE ACTOS DE LA FIESTA MAYOR 1979	
20	PARLEM AMB... MN. JAUME.	J.M.Company
22	FOTOS DE L'EXCURSIO A EL FAR, LA SALUT I SUSQUEDA	
23	TRENS QUE NO ARRIBAREN A ESSER	J.M.Company
26	CONCURS DE REDACCIO.	Maria Renfrez/J.M.C.
27	FOTOS ANTIGUES DEL NOSTRE POBLE (1).	Josep Olive
28	HISTORIES DE, DESPRES DE LA GUERRA.	Pere Valent
30	PROTAGONISTA: EL NOSTRE BATLLE	J.M.Company
32	EL NOSTRE AJUNTAMENT	Josep Olive/J.M. Company
33	ESTRUCTURA DE L'AJUNTAMENT/DEMOGRAFIA.	J.M.Company
34	ESPORTS.	J.M.Company
35	ACONTEIXEMENTS PER A LA PAGESIA LOCAL.	J.Coll/Fr.Carbonell
37	FOTOS ANTIGUES DEL NOSTRE POBLE (2).	Josep Olive
38	EL FAR-T DE RIURE.	J.M.Company
39	COMIAT DE LA FESTA	Pere Coll i Sala
13	QUE ES UNA NIÑA?/CARTA A UNA REINA DE BELLEZA	Ed.Rodríguez

-3-

Trossos de Lluna

Quan jo era petita
els pagesos cantaven i xiulaven
tot anant rega amunt i rega avall
Ara no se'n sent cap.
Es que l'alegria està renyida
amb el progrés?

.==.==.==.

Quan diem
"aquesta mainada senten mal temps"
ens hem preguntat
qui es que el sent,
si ells o nosaltres?

:o:o:o:o:

La política és com una vaca
que s'ha de mirar de lluny
doncs només dona llet
als qui xuclen de la meta
i aquests sempre diuen que és bona
però mai no ens la deixen tastar.
Només ens volen
per a treure els fems
i emplenar l'estable.

=====

Totes les potències del món
parlen de "PAU".
El primer i necessari mitjà
per a aconseguir-la
és entendre'ns.
Des del moment
que l'idea d'un idioma comú
a totes les nacions de la terra
no ha prosperat
és que, Senyors
"LA PAU" no interessa!

oOoOoOoOo

Oh, onades que a la platja
aneu i veniu amb incansable impuls!
Quin egoïsta esperit us té dominades
que no logreu mai
escapar-vos del mar on habiteu?

.==.==.==.

Què en treus de pitjar
perquè hi ha les barreres posades
o per algun embossament?
Es que pitant
podràs passar pelicim dels altres
o les barreres s'obriran més aviat?
Sigues civilitzat
o no vagis amb el temps tan just!

.---.---.---

Creus que val la pena
de fer hores extraordinàries
per a comprar un sofà
en el que no et quedarà te mps
per a seure-hi?
Disfruta de la cadira que tens
i no vulguis més
del que puguis aconseguir!

.==.==.==.

Abans, quan s'entrava a una casa
i es sentia l'olor de menjar
a tothom se li feia la boca aigua.
Ara s'arrufa el nas
amb gest de desgrat
i tot el mercat està ple
de "Esproys" que maten les olors.
Serà que anem massa tips?

"."".""."

Si ésser criatura vol dir:
tenir il.lusions,
temps per a perdre
somniair, ésser capaços de plorar
d'alegria i de tristesa,
compartir les inquietuds dels demés
sense voler saber més
del que ens volen dir,
que els enfados no durin més
d'un girar d'ulls,
tenir el cor disposat a personar,
tenir ganes de cantar
encara que el cor plori,
de fer coses, estimar la vida...
"jo vull ésser criatura tota la vida"

.==.==.==.

LA FESTA MAJOR 1978

Creiem, sense por a equivocar-nos, que la passada Festa Major va ésser la millor festa organitzada de les que es recorden. I malgrat que intentarem superar-la aquest any, pensem que ens serà molt difícil, per no dir impossible. Reconeguent l'èxit de participació, assistència i acceptació per part de tot el poble, aquest any intentarem seguir el programa de l'any passat, modificant-lo i variant-lo una mica, per bé que va ésser un programa molt complet.

Passem seguidament a explicar, o millor dit, a recordar els diferents moments d'alegria, d'emoció i felicitat compartits per tothom. Així, doncs va haver-hi grans innovacions en relació a les festes tradicionals, algunes de les quals foren les següents:

1er.-- La gran gymkhana (Indis i Negres) per a la mainada (i en alguns moments no tan mainada). Feia goig de veure com varen disfrutar els nens i nenes del nostre poble per espai d'una hora i mitja. Acabà a la plaça, amb tota la gent rient en veure disfrutar tant a fills, néts i nebots, i més que res, en veure en Jordi Pagès sortint de dins l'olla a més a córrer per por de cremar-se.

2^{on}.-- De rellevant importància fôu també el partit de futbol entre els casats i els solters del poble, que intentarem organitzar cada any per la Festa Major. Hi hagué una certa polèmica amb l'àrbitre, però el partit acabà feliçment, malgrat que els jugadors suaren força, més que res per la falta de pràctica.

3er.-- També disfrutaren una bona estona petits i grans amb l'actuació de l'Àngel Daban, qui cantà cançons infantils, al principi sol, i al cap de poca estona acompanyat per tothom, i sobretot per la quitxalla.

4^{art}.-- El diumenge al matí tingué lloc una gran desfilada de les Majorettes i Fanferre de Sant Miquel de Fluvià i els capgrossos, que estem segurs fôu una gran sorpresa per a tothom, malgrat ésser anunciat al programa. Sorpresa pel goig que feia i per lo majestuós que va resultar. Ningú no pensà mai que en un poble tan petit com el nostre algun dia hi tingués lloc un acte com aquest, propi de ciutats i viles.

5^è.-- Cal remarcar també l'actuació del grup d'havaneres "ROSES CANTA", que ens va fer recordar i pensar amb nostàlgia cançons d'altres èpoques, sobretot a la gent més gran.

6^è.-- Com a colofó final, i senyalant de manera espectacular el fi de festa, hi hagué una gran traca de foc d'artifici, que es llençaren del damunt de l'església, donant un aire d'importància mai vist a la nostra Festa Major.

Nosaltres, almenys, recordarem la passada Festa Major durante molt de temps, i creiem que no sere m els únics.

FINA FARRERO
TERESA COLL H.
JOSEP COLL H.

Sant Marti

Pessimisme narrat

LA DESTRUCCIO DEL MON S'ACOSTA

La destrucció del món s'acosta, i més concretament la del nostre país, i fins i tot la del nostre estimat i maltractat Empordà.

Aquest article pretén ésser dues coses: per una part un crit d'alarma i sensibilització per a tota la gent del nostre poble, que desgraciadament es veurà afectat per aquesta destrucció que s'està portant a terme arreu, i per una altra part un crit d'indignació per part meua, en cara que suposo que no sóc l'únic que s'indigna pels fets que provoquen la destrucció abans esmentada. Molts de vosaltres potser direu: "Però, què vol dir aquest noi amb tot això? A què os refereix?". Bé, doncs miraré d'explicar-vos el que vull dir i al que em refereixo.

Les principals causes que provoquen la destrucció del món són:

Contaminació de l'aire (sobretot a les grans ciutats), contaminació de l'aigua (rius i mars), l'energia atòmica (centrals nuclears i armes atòmiques), destrucció del medi ambient (urbanitzacions a dojo), i com a última causa important, els incendis forestals, doncs encara que fa temps que existeixen, en els darrers 10 anys s'han incrementat d'una manera notable, passant a ésser un autèntic i greu perill per a la nostra natura.

Primer de tot, explicaré la destrucció provocada pels incendis forestals, que afecten molt especialment al nostre Empordà, com heureu pogut comprovar i veure aquest estiu passat. Els incendis naturals provocats pel llamp son el 2%. Els altres són: per negligències 16%, pel tren 1%, provocats a consciència 45%, i per causes desconegudes el 36%. Aquest any es calcula que hi ha hagut uns 5.000 incendis provocats. Provocats per industrials de la fusta, que fan un gran negoci al comprar la fusta cremada, doncs pesa molt menys. Provocats per empreses constructores d'urbanitzacions, doncs així podeu urbanitzar sense problemes ni impediments. Provocats per empreses turístiques de la Costa Blava francesa, per aconseguir que els turistes no vinguin al nostre país i es quedin allà. I provocats per incendiàries que disfruten fent foc.

En els darrers 10 anys s'han cremat 1,4 milions d'hectàrees a tot l'Estat espanyol, i el 17 de juliol d'aquest any s'iniciava el major incendi forestal de l'història d'Espanya, a Ayora (València), amb 37.000 ha. de bosc cremades. Aproximadament un mes després, en un altre incendi forestal entre els pobles de Vidreres i Lloret de Mar moriren 21 persones cremades. Així doncs, ja veieu que això s'està convertint en un veritable infern. Unes possibles solucions podrien ésser: primer, augmentar la vigilància en boscos i parcs naturals; segon, netejar els boscos de brossa per evitar una propagació ràpida dels incendis; tercer, augmentar i ampliar els medis tècnics, sobretot els hidroavions d'ICONA, que és el mitjà més eficaç (però en una zona tan propícia als incendis com és Catalunya només n'hi ha dos); i quarta solució, augmentar vertiginosament la insuficient plantilla de bombers. Aquestes solucions, per altra part ajudarien a solucionar el problema de l'atur. Però ja en farem força de donar solucions, si els senyors que les haurien de dur a la pràctica no les veuen o no les volen veure. Per descomptat que a darrera dels incendis forestals provocats hi ha grans interessos econòmics en joc, interessos que aquests senyors abans esmentats tampoc volen veure, potser perquè aquests interessos són també els seus.

(segueix)

El segon problema important en quan a capacitat de destrucció és el creat per les centrals nuclears. Els països exportadors de centrals nuclears, degut al gran negoci que per a ells representa, predicaven als quatre vents que les centrals nuclears óren d'allò més segur, sense gens de perill. Però a partir de l'accident de Harrisburg (USA) cada vegada costarà més que els partidaris de posar coto a la carrera especuladora cap a la destrucció continuïn essent presentats com una espècie de bojos. Possa els pòls de punta pensar que segons un informe elaborat als Estats Unit, només que un petit reactor nuclear expolsés a l'exterior la meitat de la seva radioactivitat moririen unes 45.000 persones, quedaríen ferides unes 100.000 i els mals materials pujarien a uns 17.000 milions de dòlars.

A l'Estat espanyol funcionen avui tres centrals nuclears: una a Vandellós (Tarragona), una altra a Zorità (Madrid), i la tercera a Garaña (Burgos). Set més es troben en fase adelantada de construcció: dues a Almaraz (Cáceres), dues a Bilbao (una d'elles la famosíssima de Lemóniz), dues a la vora de l'Ebre (a la província de Tarragona), i una a Cofrentes (València). A part d'aquestes n'existeixen d'altres en projecte, amb la seva construcció ja autoritzada. Són les següents: una a Xòve (Vigo), una a Sayago (Zamora) i dues a Valdecaballeros (Badajoz), dues a Trillo (Guadalajara) i una a l'Anotilla de Mar (Tarragona). Els projectes no autoritzats són 16. Tot això, si els nous càlculs no fallen, ens portarà en poc temps a un país amb 33 centrals nuclears. Però la cosa no s'acaba aquí. També tenim les bases atòmiques instal·lades pels americans (Rota, Torrejón i Zaragoza), els cementiris radioactius (un a Córdoba i un altre a les costes gallegues utilitzat pels anglesos), les indústries nuclears, les mines d'urani en explotació, i altres en projecte, i una àmplia xarxa ferroviària per la que circulen trens carregats de residus radioactius. La més important d'aquestes vies passa per Barcelona Capital!!.

Els fatídics resultats de totx això ja comencen a aparèixer, sobretot a Hornachuelos (Córdoba), on fa 17 anys s'hi va instal·lar un cementiri atòmic, i on s'han detectat nombrosos casos de càncer, cirrosis, leucèmia, i malformacions en nens.

En fi, que Déu ens afehi confessats!

Referint-me a la nostra comarca, troben que l'especulació del sol (sobretot a la costa), junt amb els nombrosos incendis forestals, estan aconseguint la total destrucció i alteració del medi ambient. La falta de vegetació afavoreix la manca de pluges, augmentant any darrera any. I el consum desmesurat d'aigua per part de les urbanitzacions del golf de Roses fa que les aigües dolces del sub-sol reculin, donant entrada a l'aigua salada del mar, i aconseguint que una gran zona de la nostra plana, que va augmentant cada vegada més, pateixi una forta secada, que convida i afavoreix la desertilització.

Així doncs, arribarà el dia en que els ecologistes soren elegits per a governar el nostre país. Això esdevindrà quan un esquirol podrà anar d'un extrem a l'altre de la península sense trobar cap bosc, cap arbre i cap planta per a poder-hi pujar. Com sempre serà massa tard.

Doncs bé, ja veieu lo fotut que està el panorama. Déu vulgui que jo estigui equivocat, i res del que asseguro que passarà passi. Però malhauradament, molt em temo que el temps em donarà la raó.

és volia restaurar el campanar
a fi de fer-hi un casino de joc

FARUS

BOIG

-Possible creació d'un coto de pesca a fi d'evitar la extinció de bacallans en el Mandol (cosa que a hores d'ara són ben pocs)

de Josep Oliva.

NOTA: FARUS BOIG, no és res més que allò que és, perquè si fos allò que no és, ja no seria el que és.

(un que no és gaire res)

-En el últim plè municipal el nou Consistori Municipal acordà aprovar el pressupost per a la creació d'un campanar, ja que aquest resulta insuficient per el gran nombre de coloms que allà hi tenen el pis.

-Segons el Centre d'Estadístiques l'any 2000 ens haurem anexionat el municipi de Figueres. D'això ésser cert, comportarà grans despeses al nostre ajuntament.

-A partir del 1 de gener de l'any vinent, l'autopista ARBRE SEC? EL FAR, PARIS, LO DRES serà de franc.

Encara que no ho sembli, jo aquí només hi soc de pas

(Pep Tarra)

Finalment el nou capellà a decidit treura l'antena de dalt del Campanar ja que sembla ésser que agafa moltes interferències degut al gran trànsit d'avions que surten del nostre aeroport

" JA SOMS AQUI " varèn dir, els Sants, després de L'amnistia que els hi va ésser concedida amb motiu de l'onza de setembre de enguany.

Foto del nou consistori municipal esperant l'arribada del President de la Generalitat honorable Josep Tarradellas en la seva visita a El Far d'Empordà

-9- Crònica d'un any

Tenquem per un moment els ulls i anem a recordar els aconteixements que s'han anat succeint en l'any que va des de la Festa Major de l'any passat fins ara. Es clar que aquesta és una versió molt personal, però us ajudarà a recordar com l'heu viscuda vosaltres.

Encara ens durava el regust dolç de la festa passada, quan el dia 24 de desembre, vigília de Nadal, ens aplegàvem en el preuat mate de la nostra església romànico-gòtica per a celebrar una representació dels "Pastorets" a cura de la mainada de l'escola, ben ensenyats per les dues mestres, Anna Roca i Pilar Ferrés. Es aquesta una representació tradicional, que cada any ens agrada viure i que ens ajuda notablement a mantenir viu el missatge de pau i amor del Nadal.

A continuació, a la sala de les escoles es va celebrar una animada "Quina", on la que tothom tingué ocasió de jugar-se els "quartos" i disfrutar una bona estona omplint carterons amb granets de blat-de-moro. La manca d'experiència en l'organització féu que no fós tot lo dinàmica que hauríem desitjat, lliçó que ens aprenem per a una altra ocasió. Tot i així, de mica en mica s'anaren cantant les "quines" i sortiren les coques tortells, turrans i xampany.

Igualment que l'any anterior, amb motiu de les festes nadalenes s'organitzà un concurs de pessebres, on el que participaren set cases. En resultà guanyador el preciós pessebre fet pels germans Pere i Carme Campmòl, del veïnat de L'Oliva.

Per acabar d'arrodonir la celebració d'aquestes festes, el dia 5 de gener el poble sencer sortí al carrer, desafiant el mal temps, per a donar una calorosa bonvinguda a la cavalcada dels Reis Mags, que venien d'Orient acompanyats del seu seguici de patges luxosament vestits, i carregats de joguines per a tots els nens i nenes. Llèstima que la pluja va humitejar els magnes forasters, si bé no aconseguí aigualir la festa. Els Reis quedaren molt contents de la rebuda i de la bondat de la nostra quitxalla, i ens asseguraren que l'any vinent tornaran a passar per El Far.

El dia 18 de març es va organitzar una vetllada audiovisual, on el transcurs de la qual tinguérem ocasió de veure unes quantes pel·lícules que sobreviren de teló de fons per a mostrar a la gent les filmacions dels actes celebrats en el poble fins aquella data, i unes passades de diapositives, magníficament realitzades per en Josep Oliva.

En aquesta fase de transició cap a la democràcia, el dia 3 d'abril tinguérem ocasió d'elegir el nou consistori municipal d'entre les dues llistes de candidats presentades. Cal dir que la participació de gent fou notable i que en resultà guanyadora la candidatura emparada pels Socialistes de Catalunya, encapçalada per en Niceto Carbonell.

Amb tot això, arribem a la II Festa Popular d'Estiu, dels dies 16 i 17 de juny, El sol començava a escalfar i es pot dir que ja estava fent un temps d'estiu. Però vet aquí que a mitjans de la setmana abans de la festa la nostra estimada tramuntana va començar a bufar de valent, i el ball de nit que pensàvem fer a l'aire lliure, ens volem obligats a celebrar-lo al cobert de Can Caló de L'Oliva, que ens fou cedit gentilment i a més a més resultà ésser molt millor del que tothom hauria pogut pensar. Però es veu que encara queden mentalitats estranyes, que no admeten que la festa no es faci a la CAPITAL del poble (ni en un cas com aquest de força major). Es molt lamentable. Sí, certament aquesta vegada el poble ens va fallar. No tot, però sí en una bona part. Vam tenir-ne sort
(següeix)

dels forasters que aconseguírem atraure. La cobla-orquestra Girona acabà de fer el pes per a distreure'ns de la dissort i ens ajudà a passar una estona ben divertida.

L'endemà al matí seguia el vendaval, si bé el sol es mostrà generós i amb genes va escalfar l'ambient. Primerament, a l'Església parroquial tinguérem ocasió d'assistir a una celebració ben revolucionària (segons el que havíem vist fins ara) de la cerimònia litúrgica, en la qual uns nens i nenes van rebre la primera comunió, acompanyats per un grup de joves abillats amb el vestit regional, fent present dels fruits de la terra i dançant una sardana en senyal de germanor de cara al món cristià.

Tot seguit, a les margeneres del camí de Vila-sacra es va disputar el "I Trial d'El Far". Tots vam poder fruitir d'una brillant exhibició dels nostres joves, fent equilibris i salts espectaculars amb les seves màquines de dues rodes. Inclòs ens obligaren a fer més d'un esglai.

A la tarda, la competició seguia, aquesta vegada per a disputar-se la primera "Volta Ciclista al Terme d'El Far", per a dues categories infantils. Val a dir que els 13 participants pedalaron de valent i posaren tot el seu esforç per a guanyar, fins el punt que en arribar a la Plaça Major bufaven ells tan com el vent.

A continuació, i com que l'exercici sol fer venir gana, a la Casa de la Vila teníem preparada una gran xocolatada de germanor, per a tots els llaminerots, petits i grans, que no són pas pocs. Després de fer unes juguesques, donarem pas a l'actuació d'un grup de cantants de cançó catalana: la M2 Rosa Font, serena, amb la seva veu tendra i dolça aconseguí de trencar el glaç i imposar-se al xivarri ambiental, amb les seves melodies de profund sentit. "Els Amics de Vilopriu" completaren l'audició amb les seves cançons rítmiques i alegres. El punt culminant el constituí el "showman" Pop Devis, qui amb les seves cançons desenfadades i disparatades i una mímica "sui generis" va posar-se el públic a la butxaca en poca estona.

Així com l'any passat organitzàrem una excursió pels aïments de la caminada, aquest any vam enforçar-la de manera que poguéis venir-hi tothom. D'aquesta manera, el 29 de juliol a un quart de nou del matí sortíem d'El Far amb dos autocars, que ens havien de portar al santuari que porta el mateix nom del nostre poble. A El Far poguérem treure el cap a la barana i contemplar amb respecte el profund cingle. Després seguirem el camí fins el Santuari de la Salut de Sant Feliu de Pallerols, on poguérem dinar a l'ombra de la frondosa vegetació i disfrutar de la vista del mirador de les Guillerries. Havent dinat, emprenguérem el camí que ens portaria a la darrera parada del recorregut: l'embassament de Susqueda, veritablement una obra espectacular de l'ingenieria contemporània. Si una cosa hem de destacar per damunt de totes és la gran calor que vam patir en tot el viatge. Certament el sol quicia com foc per aquelles terres de'n Serrallonga. Tothom ens repetia i recomanava que en una altra ocasió les excursions s'havien de fer a mig temps. Ho tindrem en compte.

Per acabar, el proppassat dia 9 de setembre es va celebrar una missa dalt el campanar de la nostra església, per a commemorar la Diada de l'Onze de Setembre, com un homenatge a tots aquells qui moriren i sofríren per a defensar les llibertats d'un gran poble: CATALUNYA!

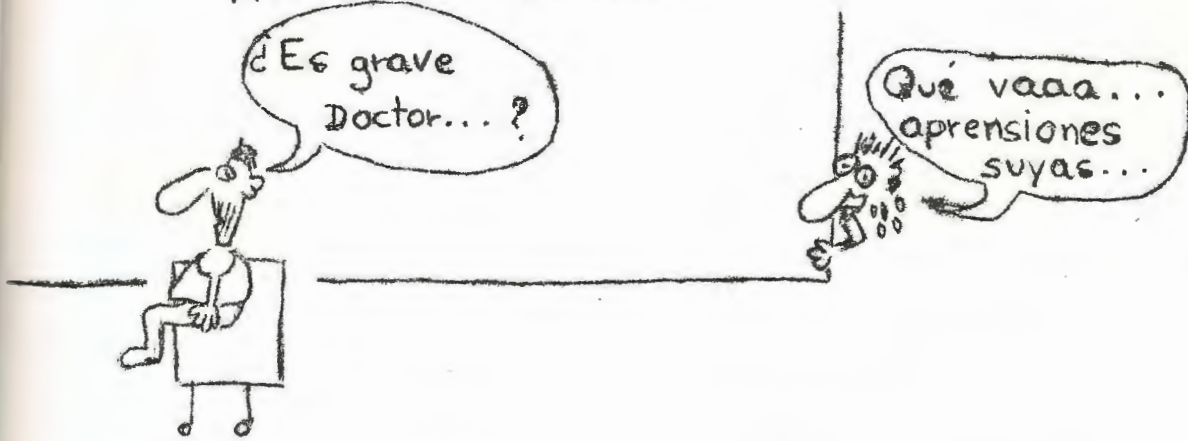
Clas Pastorets

-Pessimisme il·lustrat-

- RADIOACTIVIDAD -

CONCLUYE LA SITUACION DE EMERGENCIA EN LA CENTRAL NUCLEAR DE HARRISBURG

Qué es una niña?

Una chiquilla es a la vez un ser dócil y aristócrata. Baila, patelea, se pavonea, grita desahogadamente hasta ponerse nerviosos. En el preciso instante que abris la boca para soltarle un zapopolvo, la arrapieza os bordea con dulzura de paloma y el más elegante de sus mimos.

Una nena es la inocencia paseando "Eva" por las arenas de la playa la belleza que se enfurruña o el sentido maternal lanzando a pasear su muñeca.

A las muchachitas les gustan zapatos nuevos, vestidos bonitos, animalitos inofensivos, instrumentos ruidosos, sus muñecas, los helados, los libros ilustrados, las regaderas y tal niño bien determinado. En cambio detestan las visitas, los perros, las sillas si deben permanecer sentadas, las espinecas y las ayas que las vigilan.

Si nos enfascáis en algún asunto serio se hacen bullangueras; si os ven irritados, zalameras; endiabladas en el momento de acostarse; tímidas si las presentáis a vuestras amistades; extraordinariamente hechiceras si no cedéis a sus caprichos.

¿Existe alguien, que no sea niña, capaz de aceptar con tanto cuidado gozo, irritación, satisfacción, encanto o extrañeza, este complejo de Eva, de Salomé y de Santa Isabel?

Una sola niña puede meter desorden en vuestro despacho, en vuestro polo e incluso en vuestra seriedad; por ella malgastáis tiempo, dinero y nervios; a punto de acabar con vuestra paciencia, con su sonrisa os incapacita para reaccionar.

Sí. Una niña es una contradicción viva y ferviente.

Pero en el día en que nuestros discos o proyectos han fracasado, en que el mundo nos parece más sobrio y caótico, esta hijita nuestra tiene el secreto de convertirnos en rey, cuando sentada en nuestras rodillas, pasando sus diminutos brazos por nuestras espaldas, nos susurra al oído: "Es a ti, papá, a quien más quiero en el mundo".

=====

Carta a una Reina de Belleza

Una joven, declarada en unas fiestas Reina de Belleza, envió su retrato al director de un periódico, pidiéndole escribiera algo en la prensa sobre ella.

A los pocos días apareció en un periódico lo siguiente :

"Vuestra Majestad es una Reina sin trono ni reino, puesto que sois Reina de la Belleza, y la belleza no os pertenece. El premio y campeonato que vuestra Majestad ha logrado me recuerda los que logran sin sudores propios los propietarios de galgos y caballos de carreras. Yo no he podido con tener una sonrisa cuando el dueño de cuadras o de galgos, obeso y linfático sentado en un sillón, me ha dicho solamente, enseñándome la gran copa de plata:

- Esa la gané yo en las carreras del año pasado (la habían ganado los galgos).

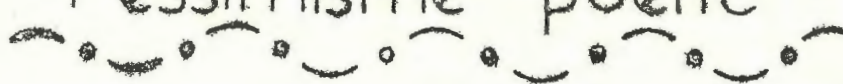
No se contente pues Vuestra Majestad con ese reino frágil. No hay nada más estúpido que una mujer que sólo vive de ser bella, y parece que lleva su cara como se lleva un traje nuevo, con el embarazoso cuidado que no se le arrugue o se le estropee. No, por Dios!. El gran encanto de las rosas es que son bellas con naturalidad. El día en que las rosas conocieran su belleza sería imposible entrar en su jardín.

Piense, sufra y ame vuestra Majestad, aún a costa de su perfección estética. Sea vuestra Majestad bella, pero sea también una bella joven, una bella esposa, una bella madre, y sobre todo una Buena Mujer.

FESTA D'ESTIU

-15-
Pessimisme poètic

Que els fusells i canons
que tanta sang han vessat en el món
callin ja la seva malaïda veu
Que hi floreixi avui un clavell vermell
posat per la mà innocent d'un infant.

.==.==.==.==.

No vull odis ni guerres
tampoc injustícies ni opressió.
Això és pel que lluita
el meu cor amb il·lusió.

.==.==.==.==.

La vida és una lluita
i ja el néixer és un gran plor,
però el cor esdevindrà somriure
si lluites per un món millor.

.==.==.==.==.

Quants homes hauran de morir
al nostre voltant
per saber que ha mort
massa gent?

.==.==.==.==.

Per què els homes hem oblidat el somriure?

.==.==.==.==.

Avui he vist a l'horitzó
dos coloms blancs
com un raig de llum
que duien agafada al bec
una tija d'olivera
i marxaven, marxaven, marxaven
perquè no trobaven
on poder-la deixar.

.==.==.==.==.

No creguem en la violència
ni en la força, ni en la opressió
i cridem tots units:
Nosaltres no volem aquest món!

.==.==.==.==.

Que la flama que encén la guerra
s'apagui amb l'amor i la pau
dels homes de bona voluntat.

No, companys, no és això.
Potser en Llach tenia raó.
Varem lluitar tenaçment
aturant-nos finalment.
Pensavem que les coses s'arreglarien
sense veure que de nosaltres se'n riurien
els "senyors" que ens prenen el pèl,
veient com nosaltres clamem al cel
per la nostra innocent tonteria
observant els fets de cada dia.

•••••

Prego al cel
que el món s'aturi un instant
i la gent reflexioni el que fa
i ens donguem compte del mal
que ens fem uns als altres
i ens donguem compte de l'egoisme
que hi ha entre nosaltres.

•••••

Després,
que el món reempregui la marxa
passant pel camí bó,
deixant les dreceres
que ens duïen amb més rapidesa
a la nostra pròpia destrucció.

•••••

Desitjo sincerament
que ens estimem uns als altres
companys i amics
companyes i amigues.
Si arribés el dia
que això passés
la maldat i l'odi
les discussions i l'egoisme
les morts i les guerres
del nostre món
desterrades quedarien
pels segles dels segles.

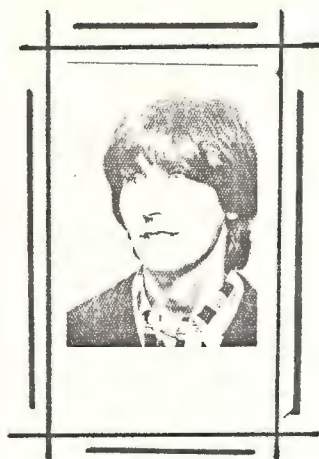
•••••

20-11-78 a 21-11-79

(Poesies escrites en l'època gris de l'humanitat,
que es torna negra per moments.
Passem la tardor i sens dubte arribarà l'hivern.)

LES NOSTRES PUBILLES

DEL 1.961 AL 1.979 , (DEL 1.962 AL 1.972 NO N'HI VA HAVER .)

FINA COMPANY
I JULIOL
1.961 — 1.962

LLUISA PUJOL
GINJAUME
1.972 — 73

DOLORS PAGES
BESALU
1.973 — 74

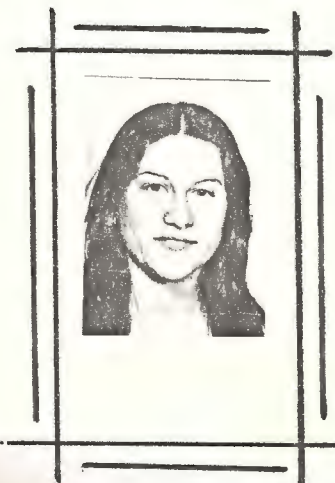
Mre TERESA COLL
HOSPITAL
1.974 — '75

ADELINA MORILLO
VEGA
1.975 — 76

MARTA BROSA
ROVIRA
1.976 — 77

MARI LOPEZ
ROMERO
1.977 — 78

Mre TERESA TEIXIDOR
PLANAS
1.978 — 79

FESTA MAJOR 1979

DISSABTE DIA 10 DE NOVEMBRE

- Matí: 10 h. Concurs de dibuix infantil a l'aire lliure.
11 h. Gymkhana infantil "QUO VADIS?"
- Tarda: 15'30 h. Partit de fútbol entre casots i solters del poble.
18 h. -Inauguració de les exposicions de dibuixos i treballs manuals de l'escola.
-Inauguració de l'exposició "Eines de l'antiga pagesia empordanesa", instal·lada a la Rectoria.
18'30 h. Festival infantil per l'"ANGEL DABAN"
- Nit: 10'30 h. Sardanes i ball per la Cobla Orquestra "RIVERS"
A la mitja part, elecció de la Pubilla d'El Far 1979 i les seves damiselles d'honor.

DIUMENGE DIA 11 DE NOVEMBRE

- Matí: 11 h. Ofici solemne en honor de Sant Martí
12 h. Gran desfilada de carrosses, capgrossos, Majorettes i Fofarre de Sant Miquel de Fluvià.
13 h. Concurs de cuineres sobre "la millor paella"
Sardanes.
- Tarda: 17 h. Sardanes a la Plaça Major per la Cobla RIVERS
18 h. Ball de tarda per l'Orquestra "RIVERS"
20 h. Cantada d'havaneres pel grup "ELS PESCADORS DE L'ESCALA"
21'30 h. Gran traca de fàcs d'artifi com a fi de festa.

.--oOo--.

NOTA: L'organització es reserva el dret de modificar l'horari dels actes, en cas de necessitat.

FIESTA MAYOR 1979

SABADO DIA 10 DE NOVIEMBRE

- Mañana: 10 h. Concurso infantil de dibujo al aire libre.
11 h. Gyyhkene infantil "QUO VADIS?"
- Tarde: 15'30 h. Partido de fútbol entre casados i solteros del pueblo.
18 h. -Inauguración de las exposiciones de dibujos y trabajos manuales en la Escuela.
-Inauguración de la exposición de herramientas de la antigua payesía ampurdanesa, instalada en la Rectoría.
18'30 h. Festival infantil a cargo de "ANGEL DABAN"
- Noche: 10'30 h. Sardanas y baile por la "Cobla-Orquesta RIVERS"
A la media parte, elección de la Pubilla d'El Far 1979 y sus damas de honor.

DOMINGO DIA 11 DE NOVIEMBRE

- Mañana: 11 h. Oficio solemne en honor de San Martín
12 h. Gran desfile de carrozas, cabezudos, y las "Mejorettes y Fanfarre de Sant Miquel de Fluvià"
13 h. Concurso de cocineras sobre "la mejor paella"
Sardanas por la "Cobla RIVERS"
- Tarde: 17 h. Sardanas por la cobla "RIVERS"
18 h. Baile de tarde por la "Orquesta RIVERS"
20 h. Cantada de havaneras por el grupo "ELS PESCADORS DE L'ESCALA"
21'30 h. Fin de fiesta, con una gran traca de fuegos artificiales.

.-=00=-.

NOTA: La organización se reserva el derecho a modificar el horario de los actos, en caso de necesidad.

Ara farà un any, a finals de novembre ens deixava Mn. Pere Sàrola i Quer, que havia estat el nostre capellà durant 22 anys des de 1956 destinat ara a regir la parròquia de Maçanet de Cabrenys. Tots hem de tenir un bon record d'ell pels anys que ha estat i ha treballat al nostre poble, malgrat que potser no vam saber comprendre'ns prou mutuament mentre estigué entre nosaltres.

Al cap de poc era designat com a capellà de la nostra parròquia aquest home que avui entrevistem: Ell és Mn. JAUME PRATDESABA i GUELL, nascut a Sant Quirze de Besora, prop de Vic, ara fa 47 anys. Pertany a la Congregació de Sant Vicenç de Paül. Ha estat 22 anys a Amèrica com a missioner. Parlem, doncs, una mica amb ell i anem a veure com pensa d'alguns temes com els següents:

1.- COM DEFINIRIA LA POBLACIÓ D'EL FAR EN L'ASPECTE ESPIRITUAL?

- No té un nivell molt important d'espiritualitat, però tampoc el té molt baix. Es a dir que podríem considerar-la en un terme mig.

2.- QUINA CREU QUE HA D'ESSER LA MISSIÓ D'UN CAPELLA EN UN POBLE COM EL FAR?

- En primer lloc, l'acció depèn de la població a la que va encaminada. S'ha de distingir tres nivells de població: nens, joves i adults.

Nens.- Aquí l'acció ha d'estar conjuntada amb el mestre i els pares de família. Cal conscienciar als nens perquè anhelin ésser persones que busquin el desenvolupament de les seves facultats físiques, morals i intel·lectuals. Se'ls ha d'ensenyar a tenir bon comportament, a tenir paciència, a saber perdonar, a ajudar-se mutuament, a voler respectar a tothom...

Joves.- Amb aquests el capellà pot fer-hi poca cosa, doncs se n'han anat de la mà. Volen divertir-se. No els agrada participar en reunions en que es tractin temes seriosos.

Adults.- Se'ls ha d'ajudar a edificar un hogar, una família, conscienciar-los dels deures que tenen amb els fills, i de la necessitat de donar-los un bon exemple.

La missió del capellà és molta. Però no depèn solament del capellà sino també de la voluntat dels habitants del poble.

3.- GENERALMENT EL VEIEM VOLTAT DE MAINADA. ES QUE TE MES ESPERANÇA EN ELLS QUE EN LA GENT GRAN?

No. El que passa és que la mainada està més a la mà que els joves i grans. La gent gran sols està per a treballar i no pensa en altres coses tan o més importants. L'obsessió del treball és innata en el tarannà del català. Costa molt entrar en la gent gran.

4.- VEIEM QUE EN LES MISSES ES FA AJUDAR PER NENS VESTITS D'ESCOLANETS. COSTUM QUE JA FA TEMPS S'HAVIA PERDUT PER AQUESTES CONTRADES. TE AIXO UN SIGNIFICACIÓ CONCRETA O OBEÏX A UN GUST PERSONAL?

La seva finalitat és donar un gust a ells. Pel fet d'anar vestits se senten importants,. Els fa il·lusió tenir aquesta representativitat. Això els distingaix dels altres nens.

5.- EN UNS MOMENTS EN QUE LA MISSA ESTA EN CRISI, VEIEM QUE VOSTRE CERCA INNOVACIONS. LA COMPLEMENTA AMB MANIFESTACIONS EN LES QUALS LA GENT HI PREN PART D'UNA MANERA MES ACTIVA. PERO SON MANIFESTACIONS QUE ABANS HAUB RIEN ESTAT CONSIDERADES COM UN SACRILEGI. COM ARA BALLAR UNA SARDANA A COR D'ALTAR. CREU REALMENT EN AQUESTA CONCEPCIÓ DE LA MISSA O ES POTSER UNA MANERA D'ATRAURE A LA GENT?

Crec que la sardana no és una diversió, sino un cant espiritual acompanyat dels moviments del cos, amb l'objectiu d'eleva la ment i l'esperit. Es una religió natural nascuda del poble i no portada pels capellans. S'ha de voler acceptar, recollir i fomentar-la. No tindria cap inconvenient que a totes les misses es balléssin sardanes. Crec que seria lo més propi.

D'aquesta manera hi hauria la participació de tres ofrenes: l'alegria nostra, els fruits de la terra, i el nostre cor que es dirigeix cap a Déu. Per tant, la sardana és una complementació de la missa.

6.- QUINA OPINIO LI MEREIX LA FIGURA DEL SANT PARE JOAN PAU II?

Realment és una persona excepcional. Té una capacitat d'arrestre com no havia tingut cap Papa. És un home dinàmic que el món no s'esperava. Per altra part, té l'inconvenient d'haver-se criat en un ambient falt de llibertat, cosa que el condiciona dintre l'Església. Hi ha hagut una mica de retrocés en quant a llibertat dintre l'Església.

7.- QUE N'OPINA DE LA CORRENT REACCIONARIA DINTRE DE L'ESGLÉSIA REPRESENTADA PEL CARDENAL LEFÈBVRE?. CREU QUE POT CONDUIR A UN NOU CISMA?

Crec que Lefèbvre no té ni tindrà cap repercussió. Juge fora de joc. No té cap transcendència i no preocupa a ningú, em sembla a mi.

8.- CREU EN LA MISSIO SOCIALISTA DE L'ESGLÉSIA?

L'Església ja ha nascut socialista. És clar que el socialisme s'ha d'interpretar de moltes maneres. El socialisme cristià prové d'acceptar mutuament com a germans a tots i a compartir lo nostre amb els demés. El socialisme marxista i anarquista és molt diferent, i crec que és negatiu per a la nostra societat.

9.- QUE N'OPINA DE LES RELACIONS ENTRE ESGLESIA I ESTAT?

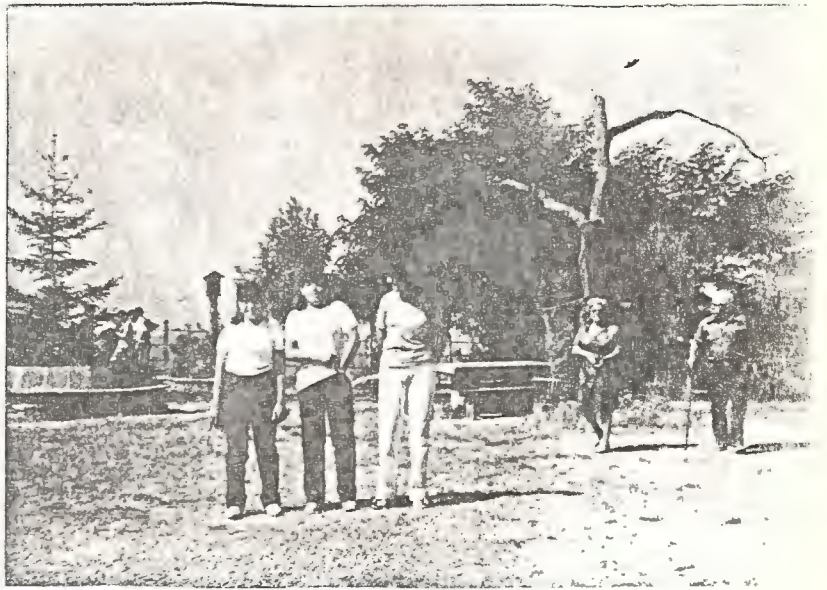
L'Església, al llarg de la història, ha tingut dues fases. La primera en que estava guiada per l'Esperit Sant, i la segona paral·lela a l'Estat. Ara tenim unes coaccions fruit d'una militarització de l'Església. Hem de tornar a una Església en que tothom hi entri lliurement, sense coacció moral ni imposada pels pares.

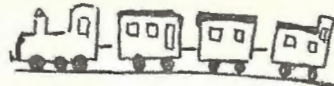
Crec que sols una Església separada de l'Estat té tota la llibertat i es pot conduir segons l'Esperit Sant.

10.- QUE LI HAN ENSENYAT ELS ANYS PASSATS CONVIVINT EN UNA COMUNITAT TAN DIFERENT DE LA NOSTRA?

L'experiència d'Amèrica ha estat formidable. He conegut l'humanitat des de la base, des d'una societat que s'està improvisant, i he pogut copsar el seu creixement, la seva evolució fins arribar a una estructura com la nostra. M'adono dels valors morals que s'havien aconseguit i que ara estan en perill per llibertinatge que s'està estenent, i que no representa cap conquesta, sino que és un gréu retrocés. El contrast d'una comunitat a l'altra em fa veure i apreciar els valors de la nostra i em fa estimar-la més, i farà tot el que pugui per a salvar-los.

**EXCURSIÓ A LA SALUT DE PALLEROLS,
SANTUARI DE EL FAR
I PANTÀ
DE SUSQUEDA**

Trens que no arribaren a ésser

UN D'ELLS HAVIA DE PASSAR PER EL FAR

Ara farà dos anys es commemorava el centenari de l'arribada del ferrocarril a la nostra comarca, ocorregut el 17 de desembre de 1877, quan el primer tren de viatgers feia l'entrada a Figueres. Però molt important és també recordar els molts i interessants projectes de línies ferroviàries que no es portaren a la pràctica, per causes diverses, i restaren lamentablement oblidats.

Des de l'aparició del ferrocarril, una de les principals preocupacions dels projectistes gironins fou la planificació d'una línia ferroviària transversal, que posés en comunicació directa les comarques de l'interior (Garrotxa-Ripollès-Cerdanya) amb l'Alt Empordà, i especialment amb el port de Roses. D'aquest eix en sortiren cinc projectes:

Ja el 10-7-1844 N'Antoni Barata Ferrer, director de la societat minera "El Veterano Cabeza de Hierro" proposà un ferrocarril mogut per tracció animal, que des de les mines de carbó de Surroca i Ogassa, properes a Sant Joan de les Abadesses, anés fins a Roses, passant per la Vall de Bianya, Olot, Besalú i Figueres, a fi de donar una sortida directa al comerç del carbó mineral, font d'energia essencial en plena Revolució Industrial. El recorregut d'aquesta línia havia d'ésser de 95 quilòmetres, i el seu pressupost era de dos milions i mig de pessetes.

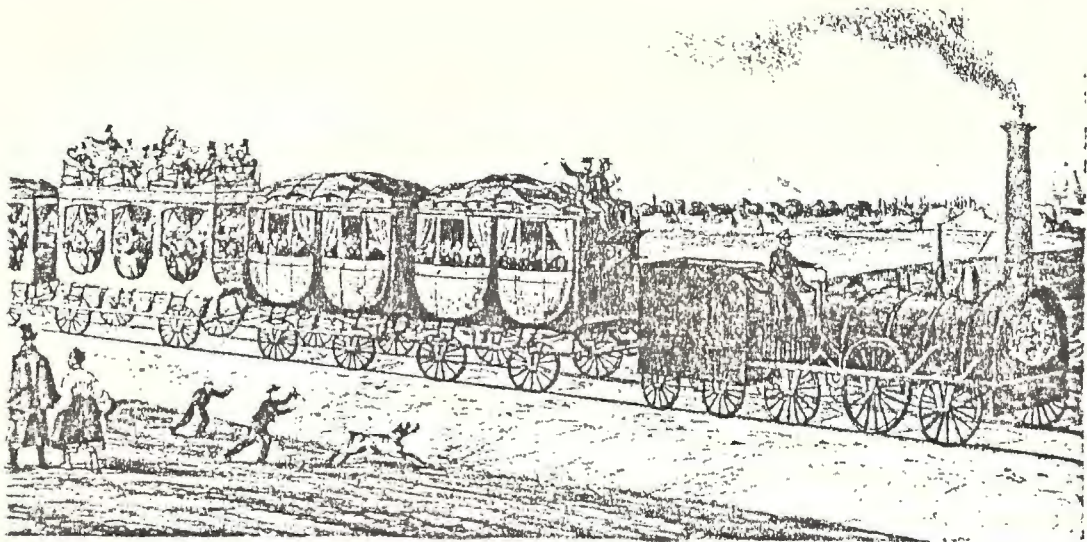
L'any 1904 es promulgà una Llei per a la formació del "Plan General de Ferrocarriles Secundarios", que havia de subvencionar l'Estat, segons el qual les diputacions provincials havien de recopilar els projectes presentats pels ajuntaments, corporacions privades i organismes públics, triant-los i simplificant-los, per tal de trametre'ls a Madrid a continuació. En aquest moment es produí una veritable pluja de projectes.

Així, per aquell any la delegació provincial d'Obres Públiques va presentar un projecte de línia de Ripoll a Roses, passant per Vallfogona i Olot, amb un recorregut de 100 kms. També l'IACSI (Institut Agrícola Català de Sant Isidre) presentà una línia Olot-Roses, de 80 kms. De tota la munió de projectes presentats a la nostra província, solament aquesta línia de Ripoll a Roses fou aprovada per l'Estat el 31 de març de 1905, i malgrat tot encara no es va realitzar.

Cal fer menció especial del polifacètic capellà figuerenc mossèn Rosend Fortuñet i Busquets, qui es lliurà entusiàsticament a la tasca de "fer trens" (alguns, certament un xic descabellats). També en aquesta ocasió va proposar un "Ferrocarril complementari de Balaguer a Figueres", amb el recorregut Balaguer-Pons-Berga-Ripoll-Olot-Figueres, de 195 kms.

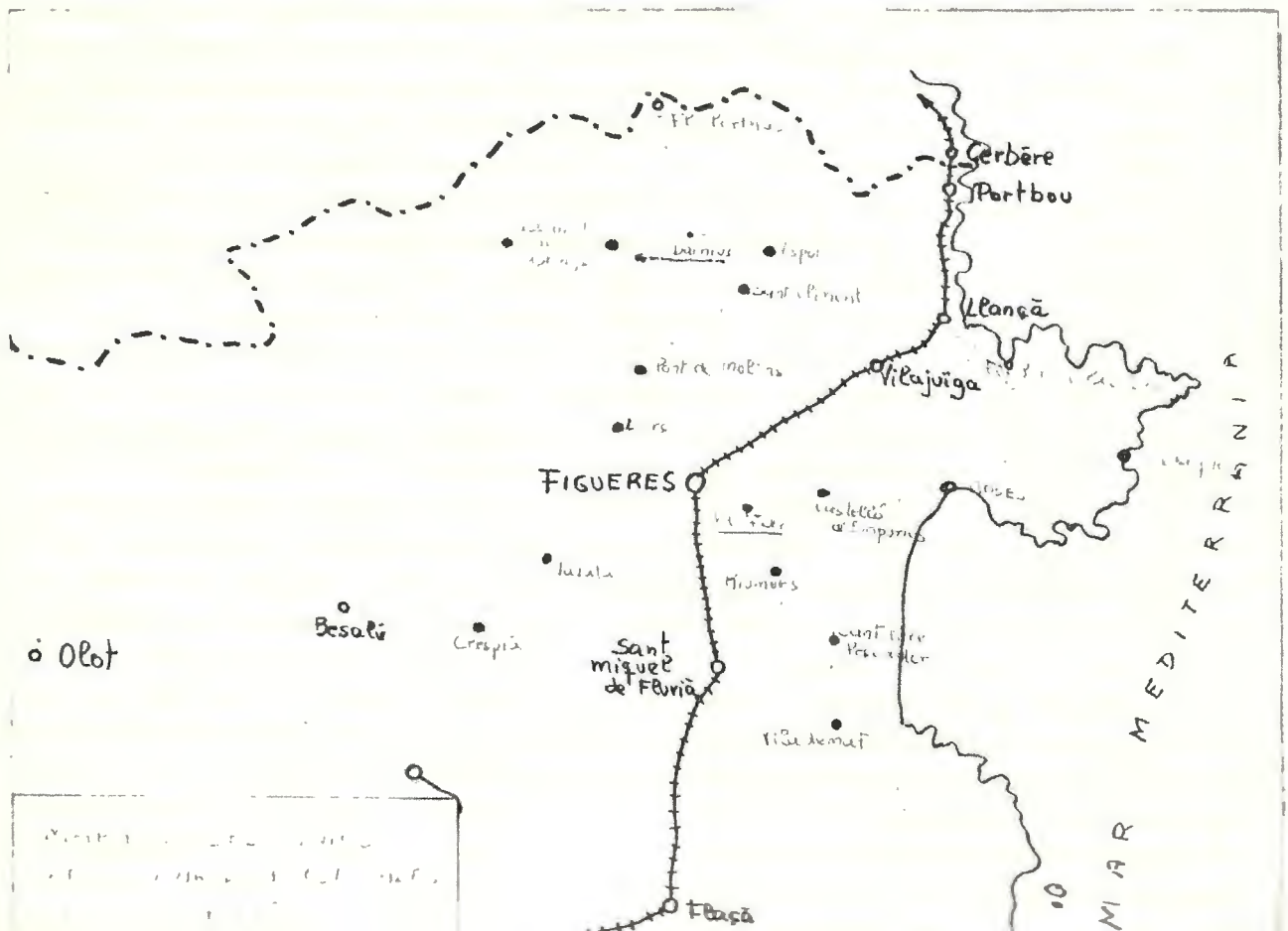
Finalment, el més seriós i complet fou el presentat per l'enginyer de camins José Paz Maroto l'any 1929, anomenat "R.O.F." (Ripoll-Olot-Figueres) amb un pressupost de 32,608.119 ptes. El recorregut complet era: Ripoll-Vallfogona-Riudaura-Olot-S.Joan les Fonts-Castellfollit de la Roca S.Jaume de Llierca-Tortellà-Argelaguer-Besalú-Maià de Montcal-Crespià-Cabanelles-Navata-Taravaus-Avinyonet de Puigventós-Vilafant-Figueres, de 81 kms. Malgrat el gran interès que van despertar per les avantatges econòmiques, socials i turístiques que representaven, cap d'aquests projectes no es pogué realitzar, principalment per manca de capital i ajuda estatal.

(segueix)

També meresqué l'atenció de nombroses persones i societats, i despertà un gran interes, una línia travessera de tot l'Empordà en sentit longitudinal.

Ja l'any 1877 Teodoro Merly Iturralde, adaptant una idea de Miquel de Bergua i Compàs, proposà l'anomenat "Ferrocarril del Baix Empordà", que sortint de l'estació del F.C. de França de Caldes de Malavella passava per Llagostera, Santa Cristina d'Aro, Castell d'Aro, d'on s'otia una branca fins Sant Feliu de Guíxols, Fanals, Sant Antoni de Calonge, Palamós, Mont-ràs, Palafrugell, Regencós, Pals, Fontclara de Palau-Sator Fontanilles, Gualta, Torroella de Montgrí, Ullà, Bellcaire, Albons i Viladamat, i en un principi anava a acabar a Sant Miquel de Fluvià després de passar per Ventalló. Però al cap de poc es va modificar per tal que acabés a Figueres, de manera que des de Viladamat seguia cap a L'Armentera-Vilamacolum-Riumors-Fortianell-EL FAR- i Figueres. D'aquesta manera es

posava en comunicació les comarques més riques i poblades de la província: una forestal (la Selva), l'altra industrial (Baix Empordà) i la tercera eminentment agrícola (Alt Empordà). Aquestes dues empordaneses oferien al mateix temps l'etern encant turístic de la Costa Brava. Fou concedida la seva realització el 25-9-1877 amb un pressupost de 15,000.000 pels 86 kms de recorregut total. Malgrat això, al cap de poc d'iniciades, les obres es van haver d'abandonar per manca de capital i d'ajuda estatal per a poder-les continuar.

En desenvolupament de la Llei de 1904 la delegació provincial d'Obres Públiques proposà una línia de Blanes a Palamós (64 kms.), on havia de seguir per la via del Tramvia del Baix Empordà (Palamós-Flaçà), ja existent, fins a Palafrugell, d'on sortiria un nou traçat Palafrugell-Vilajuïga de 54 kms. Des de Viladamat passava cap a Torroella de Fluvià-Vilacolum-Riumors-Castelló d'Empúries i acabava a l'estació del F.C. de França de Vilajuïga.

Així mateix, la Reial Societat Econòmica Gironina d'Amics del País proposà un traçat Blanes-Vilajuïga, concebuda com una línia unitària de 103 kms. sense utilitzar el tros existent entre Palamós i Palafrugell. Aquesta línia va portar molta polèmica i fou objecte de diverses modificacions, fins que el 15-6-1918, amb el govern de Maura, es posà a pública subhasta, però ningú no es va fer càrreg de les obres.

També mossèn Fortunet -en cuffòria inspirativa- intervingué en la polèmica, modificant el traçat final que considerà incomplet, i així en comptes de fer-lo acabar a Vilajuïga, el fa passar cap a Figueres, seguint amb l'il·lusori recorregut cap a Hostalets, Llers, Pont de Molins, Pont de Campany, Sant Climent, Espolla, Darnius, Banys de la Mercè, La Jonquera i acabant a El Perthús, a la frontera francesa. En total eren 110 kms. amb la possibilitat de fer una branca adicional des de Sant Pere Pessador a Vilajuïga. No cal dir que cap dels projectes d'aquest bon senyor (fets amb tota la bona intenció, però pensant una mica amb els peus) no es va prendre seriosament. Segurament que ell ho feia per esplai i amb una idea general bona, però sense fer-se un plantejament crític de les possibilitats de realització.

Una altra modificació és proposada el 12-5-1918 per la Comissió Central dels pobles de Roses, Cadaqués, Port de la Selva, Selva de Mar i Llançà, demanant que des de L'Armentera seguís el recorregut per aquests pobles fins a Llançà, on empalmaria amb el F.C. de França.

El tercer dels fabulosos projectes de Mn. Fortunet és el d'un tramvia elèctric de Figueres a Llançà, que sortint del Castell de Sant Ferran passava cap a Vilatenim, Vila-sacra, Castelló, Roses, Cadaqués, Selva de Mar, Vall de Santa Creu i Llançà, amb 38 kms. de recorregut.

Certament, la construcció d'algunes d'aquestes línies projectades hauria suposat molts avantatges per a la vida econòmica i per a les comunicacions de l'Empordà, especialment en uns moments en que n'era altament deficitària. En alguns casos les obres s'arribaren a començar. Però la manca d'ajuda estatal, que generalment es reduïa a vanes promeses que no arribaven a acomplir-se, i la manca de capital privat disposat a invertir en unes obres tan costoses i desprotegides, van fer que aquests projectes es quedessin en això: projectes i pro u, per a l'història.

Foren nombrosos els que es van presentar també a la resta de la província. D'entre ells esmentem com a més importants el de Sant Pere de Torrelló a Olot, el Ferrocarril de les Gavarres (que donava la volta a aquesta serra amb el recorregut Sant Feliu-Palamós-Flaçà-Colrà-Banyoles Girona-Sant-Feliu), el de Vic al Pasteral, el de Besalú a Palamós i el de Camprodón a Girona passant per Besalú.

CONCURSO DE REDACCION

Como en anteriores ocasiones, este año hemos convocado un nuevo concurso de redacción entre los niños y niñas de la escuela, los cuales podían escoger entre dos temas: inventar un cuento, o bien hacer una crónica periodística del partido de fútbol que jugaron los componentes de nuestro equipo contra el de Vilasaca.

Una vez leídas todas las redacciones presentadas, consideramos que indiscutiblemente la mejor corresponde al cuento de la niña MARIA RAMIREZ GARCIA, de 13 años, titulado "El carpintero que quiso hacer un castillo". En segundo lugar, el cuento de XAVIER COLL MASET, de 10 años titulado "El pino y el perro", y en tercer lugar la crónica del partido de fútbol escrita por Juan Antonio Santos, de 13 años. A todos ellos les será entregado un premio el día de la Fiesta Mayor.

Publicamos a continuación la obra ganadora, al tiempo que mandamos nuestra más sincera felicitación a su autora, así como a los autores de las dos obras finalistas, y animamos a los demás concursantes para que intenten superarse y estudiar y procuren también ellos ganar un premio de estos en las próximas ocasiones.

"El carpintero que quiso
construir un castillo"

MARIA RAMIREZ GARCIA

Hubo ya muchísimo tiempo, vivía en la ciudad de Detroit un carpintero que sólo tenía un pequeño taller para hacer sus actividades y tenía muy poco dinero, ni para pagar sus deudas, puesto que lo que ganaba no le daba más que para comer.

Un día se le ocurrió la idea de hacer un castillo de madera para el rey de aquella ciudad. Él pensó: "así me recompensaré por el obsequio y me nombraré su carpintero particular".

Desde entonces el carpintero sólo soñaba con ser el mejor, y su nombre sonaría en todo el palacio como "El mejor carpintero MARK LEE", el mejor. Empezó a construir hasta que lo tuvo acabado. Ese mismo día por la noche estalló una tormenta, un rayo cayó sobre el castillo y le prendió fuego, luchó para que no se incendiara todo, pero fue inútil. En poco menos de 15 minutos había ardido todo.

Pobre Mark!. Ahora qué haría, si perdió toda la ilusión que tenía. Quizás había pedido demasiado a la vida, con lo poco que tenía.

Bueno, se contentó con lo que le quedaba, y comprendió que no sólo el dinero y la fama dan la felicidad.

El FAR

retrospectiu

Històries de després de la guerra

EL PAGES QUE SE'N VA ANAR AVALL

Jo era pagès, ja us ho diré, però mira, me'n vaig empenyar. Perquè tinc un germà que treballa a la fàbrica de la capital i ell té cotxe, piset, dona i els dissabtes lliures. I jo en prou feines els diumenges. O sigui, ell fent la petita jornada va de ric, i jo sense celers i trencant-me l'esquena.

Així que un bon dia, nois, vaig deixar arreconat el tractor al cobert i avall que fa baixada. I en feia molta, que vaig anarx a petar a Barcelona.

Renoi, allà a Barcelona! Quin bo de Déu de cotxes, de gent a cavall, d'e fum i soroll!. El paradís, vaja. "Noi, aquí formen els gossos amb llançonisses", em vaig dir. Dit i fet, em vaig instal·lar en una pensió barata d'una dona que es veu venia de Palamós.

Quan vaig sortir a buscar treball van començar les moves desgràcies. Després de perdre'm amb els autobusos, de caminar mig Barcelona, i d'estar a punt de que m'atropelléssin, només vaig trobar feina d'aquelles de trencar-se l'esquena. A les fàbriques, segons em van dir, n'hi havia més fora que a dintre. El treball era dur i llarg, i noi pensava jo, "que has vingut a suar aquí?, que no suaves prou quan entaves bales de palla?"

En aquestes em van despedir i llavors em van dir que hi havia una cosa que es deia el "seguro de paro" que era xauxa. Jo m'hi vaig afanyar, però allà a les oficines una senyoreta, que es veu era de Màlaga, em va dir que ja no hi havia lloc, i que no hi havia res a fer. Vaig quedar molt moix i entretant em van tirar fora de la pensió, a mi per l'escala i a la malota per la finestra.

D'aquí endavant la fam de m'enduia, i com més pensava en els cuixots de porc que matem a casa, més fam em venia (no sé de què devia venir).

Vaig conèixer gent rara, tan afamats com jo, i un que era de León em va donar dues solucions: tirar-me des de dalt de l'estàtua de Colom era la primera, però com que em semblava una mica exagerada la vaig deixar. Així que seguint el segon consell, ja em teniu la nit següent en un cantó, novella a la ma (comprada a "plassos", naturalment), disposat a fer de lladre tan bé com pogués. Experiència en tenia ben poca, perquè lo meu és llaurar però els budells buits ja m'ensenyarien. Si feia algun celerot me n'aniria a fer l'arrossada a les "Set Portes"... En aquestes els budells van començar a roncar tan fort que una mica més no sento que s'acosta algú. Ageo em planta i em planto davant un home baixet amb gabardina, que anava de tron picons. El tuf de vi als nassos per poc no em mata, i abans no me'n dono compte el noi se m'agafa i es fot a cridar: "Pepeee... cuccento, hics, ti.. tiempo.. sin.. vertee..." Com que el tuf de vi em tenia mig marejat, tan si vols com si no, se me'n va emportar avall, fins a una taverna de mala mort, on mentre m'explicava la seva trista vida vaig agafar un xarrat xera de campionat. Varem dormir al quarter de la policia, perquè ens havíem orinat a la porta del mateix quarter.

Això sí, al matí em vaig passar la gana amb el ranxo que ens vare n donar. Però a mitja tardax els budells ja es tornaven a queixar.

Segona nit. De primer em surt una dona tota pintada, amb una faldilla curta, d'uns quaranta anys, i quan em va dir: "Hola moreno, vienes conmigo?" em vaig arrancar a córrer. Quina visió!. El pitjor va ésser que em seguia. "Ven moreno, que aún me tengo que estrenar", cridava.

(segueix)

Escapant-me em vaig refugiar en una escaleta més aviat fosca, i mai tre n'eixugava la suor sento un soroll de cotxe que es para davant. Obro la porta i em veig un home calb, amb ulleres, ben vestit, que baixa d'un cotxe d'importació, amb una rossa que no devia pas ésser familiar seva. Anaven alegres, molt alegres, vaja!. Entren i jo m'hi llenço. Li poso la navella al ventre i li dic: "Arriba les mones, noi!", que queda internacional això, que a Barcelona no són pas tots catalans. Va quedar estorat, i després d'un atac de salivera em diu: "Usted no sabe con quien está hablando!". "Hombre", li dic, "aquí en la foscor no li veig gaire la cara, però esperi..". Encenc un llumí i, mai no ho diríeu. Em un polític famós, que jo concixia bé perquè el veig votar a les passades eleccions, perquè semblava bona persona. Jo sí que li explico de què el concixia, i ell, després d'escoltar tota la meua història, va dir que ja miraria d'arreglar això dels marginats com jo (ara que hi penso, no sé si al dir marginats volia dir els pagesos o els lladres), em va donar algun calerot i va pujar amunt. Ben pensat, què devia fer amb aquella rossa en aquella escaleta?.

Bé, la nit següent, amb el cap escalfat per l'èxit d'ahir, torno a una altra escaleta. Però un veí que baixava la bossa de les escombraries em va trobar sospitós i va aixecar un escàndol de pebrots. Fugint dels crits i l'enrenou, veig entrar corrent en una barraca que em pensava era buida, Però un grup de joves malcarats que es veu hi feien una reunió van agafar-se malament la meua entrada. Van armar-se de porres i cadenes i em van perseguir tot cridant: "Te vamos a cortar las pelâtas, rojo sobotador!", i altres crits per l'estil de "muerte a los rojos!, marxista! etc.." Em van fotre un cop de cadena que de poc no em desmunta, però em va donar forces, i comcs ajudou-me els veig despistar al moll, després de llençar-me a l'aigua com un ànoc. Es van pensar que m'havia ofogat.

Moll, sense calers, amb l'esquena calenta, veig agafar els tresquets i ~~mai~~ em vaig poder me'n vaig anar cap a casa.

Ara torno a fer de pagès. Naturalment, treballo com un desesperat i no en guanyo gaires, però no m'ha tornat a passar pe l cap de marxar. A la capital que hi vegi qui vulgui, que és sortir del foc per a rostir-se el cul a les brases. I si trobeu que busco pèls als ous, aneu-hi, aneu-hi!...

Ara us deixo, que haig d'anar a fer vert.

PERE VALENT

Protagonista:

EL NOSTRE BATLLE

A les Eleccions Municipals celebrades el dia 3 d'abril d'enguany fou elegit regidor. Al cap de quinze dies, el 19 del mateix mes, en la sessió constitutiva del nou Ajuntament era elegit Alcalde d'El Far d'entre els membres del nou Consistori municipal. M'estic referint lògicament a l'Anicet Carbonell i Casellas. En "Niceto" per a tothom qui el coneix. Es el primer batlle del nostre poble en aquesta nova etapa democràtica. Es un home popular, centrat (que no vol dir d'UCD), i amb moltes ganes de treballar pel poble. Anem a parlar amb ell i veure m cóm es treballa dintre el nou Ajuntament.

1.- QUIN FOU EL PRINCIPAL PROBLEMA QUE VAU TROBAR EN FER-VOS CARREG DE LA GESTIO MUNICIPAL?

S'ha de parlar de problemes, en plural, i tots prou importants. En primer lloc el suministre de l'aigua potable. La meitat de les cases no tenien comptador, i dels que hi havia molts estaven espatllats. A més a més, l'aigua no arriba a les cases de la part alta, perquè el dipòsit queda massa baix. També un gréu problema ens ocasionà la re collida d'escombraries només de començar, doncs els antics recollidors ens varen donar tan sols dos dies de plaç per a buscar-ne d'altres, al cap dels quals varen plegar. Després de fer gestions a correuita aconseguirem concertar els serveis del recollidor de Vilabertràn.

2.- QUIN FOU EL PRIMER OBJECTIU QUE US VAREU PROPOSAR?

L'únic objectiu que ens vam proposar, per a començar, fou el de millorar les condicions de vida del nostre poble, en general, actuant sobre cada problema en concret.

3.- VAREU MARCAR UNA LINIA D'ACTUACIO, UN PROGRAMA?

No. Varem anar per resoldre els problemes per ordre d'urgència, començant pel de l'aigua i les escombraries.

4.- EL FET QUE US PRESENTESSIU EMPARATS PEL PARTIT DELS "SOCIALISTES DE CATALUNYA", VOL DIR QUE HI HA ALGUNA RELACIO AMB AQUEST PARTIT?

No. Cap, ni una. Si ho varem fer així va ésser per comoditat. Per "vagos". (Ja ho pots posar així mateix). El cas és que aquest partit se'ns va oferir per a encarregar-se de tots els tràmits burocràtics previs a les eleccions, i nosaltres per estalviar-nos feina vam acceptar. Però vam deixar ben clar que amb això nosaltres no ens comprometiem a res amb ells. Des de llavors no hem tingut cap més contacte amb ells.

5.- HI HA CONCORDANÇA DINTRE L'AJUNTAMENT EN LA MANERA DE TRACTAR ELS ASSUMPTES?

Generalment sí. Anem tots a una.

6.- HI HA ALGUN TIPUS D'OPOSICIO ENTRE ELS COMPONENTS DE LES DUES LLISTES QUE ES VAN PRESENTAR?. REPRESENTEU DUES CONCEPCIONS, O FEU UNA POLITICA UNITARIA, DE CONJUNT?

No hi ha dues concepcions. Fem política unitària i de conjunt. Lògicament, no tots veiem les coses de la mateixa manera. Però es discuteix la jugada i sempre ens posem d'acord.

(Segueix)

7.- CREIEU QUE EN UN AJUNTAMENT ES POT FER POLITICA DE PARTIT, ES A DIR, SEGUIR UNES DIRECTRIUS MARCADES PER UN PARTIT, O BE SE N'HA DE PRESCINDIR I FER UNA POLITICA DE POBLE?

En un poble tots coneixem els problemes que tenim i els hem de solucionar de la manera que ens sembla millor pel poble, prescindint de partits i de polítics.

8.- COM US DEFINIU POLITICAMENT?

Sóc independent. Preferixo prescindir de la Política.

9.- SEGONS EL PADRO D'HABITANTS, UN PERCENTATGE IMPORTANT ESTA FORMAT PER POBLACIO IMMIGRANT. NO CREIEU QUE FORA INTERESSANT DE TENIR UNA PERSONA REPRESENTATIVA D'AQUESTA GENT DINTRE L'AJUNTAMENT?

Certament, sí. D'entre els candidats ja n'hi havia un. El que passés és que estava cap el final i no va sortir elegit.

10.- QUINS SON ELS OBJECTIUS QUE TENIU PLANTEJATS EN AQUESTS MOMENTS?

Eleva el dipòsit de l'aigua. Solucionar el problema del metge, exigint que vingui quan es necessita i que passi consulta aquí almenys dues vegades a la setmana. Amb aquesta finalitat ara habilitarem una saleta de la Casa Consistorial per a consultori. Un altre és arreglar els camins, i engrandir el Cementiri, que està quedant petit per moments.

11.- QUIN ES EL PRESSUPOST QUE TENIM ASSIGNAT PER AQUEST ANY?

S'ha prorrogat el de l'any passat, que era de 1,200.000 ptes.

12.- CREIEU QUE AQUEST PRESSUPOST ES SUFICIENT?. SI NO, A QUANT CREIEU QUE HAURIA DE PUJAR PER A COBRIR LES NECESSITATS?

Evidentment, aquest pressupost només ens permet anar tirant, sense fer cap extraordinari. Amb la meitat més (1,800.000) seria suficient.

13.- DAVANT L'OPCIO QUE S'HA DONAT ALS AJUNTAMENTS PERQUE L'ALCALDE I ELS MEMBRES DE LA CORPORACIO PUGUIN ESSER GRATIFICATS PER LA SEU A FUNCIO QUINA DECISIO HEU ADOPTAT?

Encara no n'hem ni parlat, perquè creiem que hi ha problemes més urgents per a resoldre. A part d'això, amb aquest pressupost encara no en tindríem prou per a pagar-nos a nosaltres i el secretari.

14.- TENIU PENSAT FOMENTAR ALGUNA ACTIVITAT ESPORTIVA DE CARA A LA MAINADA I JOVENTUT?

Sí. Ja s'ha format un equip de fútbol, que entrena el regidor Xavier Llaó. El que cal ara és aconseguir un camp adequat. En teníem un d'emparrat, però a darrera hora el propietari no ens el volgué arrendar.

15.- US HEU PLANTEJAT EL PROBLEMA DE LA MANCA D'UN LOCAL COBERT ON CELLEBRAR LES FESTES I ACTES PUBLICS?. QUINA SOLUCIO HI VEIEU?

Precisament és un tema que estem estudiant ara mateix. Una possibilitat seria allargar l'actual sala, cobrint un tros de pati. Però lo millor seria fer un local de nova planta. Actualment estem buscant un terreny, que és el principal problema.

16.- QUAN FA MIG ANY QUE PRESIDIU L'AJUNTAMENT, US SENTIU SATISFETS DE LA TASCA REALITZADA FINS ARA?

Sí, perquè hi ha molts projectes que sembla ésser que es portaran a terme dintre poc temps.

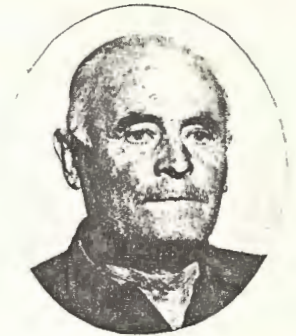
El nostre Ajuntament

JAUME TEIXIDOR i SOLER
Tinent d'alcalde
Empleat de banca
Nascut el 17-7-34 a Garrigàs
Casat. Dos fills

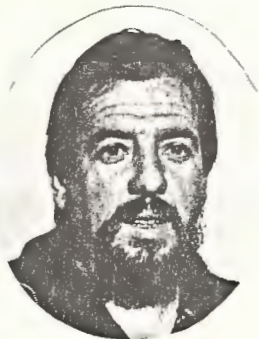
GENÍS SUBIROS i ROURA
Veí del Pont del Príncep
Nascut el 27-5-1938
Casat. Dos fills
Pagès

JOSEP CUSI i RIBERA
Veí de L'Oliva
65 anys
Jubilat
Casat. Un fill

ANICET CARBONELL i CASELLAS
Batlle
Nascut el 13-12-31
Domiciliat al Molí de Baix
Pagès
Casat. Dos fills

XAVIER LLAÓ i BRET
Nascut l' 11-12-44
Soldador
Casat

ALBERT CASANOVAS i SALACRUSTICH
Nascut el 19-12-39
Empleat de gasolinera
Casat. Dos fills

JOAN SALA i VIDAL
Nascut el 6-9-43
Pagès
Casat. Quatre fills

Estructuració de l'AJUNTAMENT

+ - + - + - + - + - + - + - +

Alcalde: Aniceto Carbonell i Casellas

Tinent d'Alcalde: Jaume Teixidor i Soler

- Comissió d'Hisenda.- President: Jaume Teixidor
Vocals: Genís Subirós i Albert Casanovas
- Comissió de Foment.- President: Josep Cusí
Vocals: Joan Sala i Xavier Llaó
- Comissió de Governació.- President: Genís Subirós
Vocals: Josep Cusí i Joan Sala
- Cultura i esports.- President: Xavier Llaó
Vocals: Albert Casanovas i Jaume Teixidor

SERVEIS I TITULARS ENCARREGATS

- Cementiri.- Albert Casanovas i Sala-cruch
- Enllumenat Josep Cusí i Ribera
- Pavimentació i neteja viària Joan Sala i Vidal
- Abastiment d'aigua potable Xavier Llaó i Bret
- Xarxa de sanejament. Genís Subirós i Roura
- Serveis i dependències Casa Consistorial. Aniceto Carbonell

NOTA.- Aquest Ajuntament celebra sessions ordinàries el primer dimers de cada mes a les 20 hores.

L'horari de despatx de secretaria es: dimers i divendres, de 17 a 20 hores. Secretari de la Corporació: Martí Pujol

..!.. -

Moviment Demogràfic

Neixements

- FRANCISCO REYES FERNANDEZ, nascut el 13 de gener de 1.979
- SANDRA SALA i CASADEMONT, filla de Joan i Maria, nascuda el 9 d'agost 1979

Defuncions

- DOLORS CARBONELL COMAMALA. Morí el 6 de novembre de 1978, a l'edat 75 anys
- ROSA RIBAS VILA. Morí el 29 de novembre de 1978, a l'edat de 77 anys. És l'any passat havia estat homenatjada com a la dona més vella del poble.
- EDMUNDA CAMPS PAIRO. Morí el 11 de desembre de 1978, a 70 anys d'edat.
- MARIA SOLA SALA. Morí el 28 de desembre de 1978, a 69 anys d'edat.
- JOSEP LLACH ROTLLAN. Morí el 12 de febrer de 1979, a 77 anys d'edat.
- JOAQUIM BAYES I GUILLAMET. Morí el 10 de març de 1979, a l'edat de 88 anys. Durant molts anys havia estat l'home més vell del poble, i amb aquest motiu l'any passat havia estat homenatjat.
- JOAQUIN SANTIAGO VALVERDE. Morí el passat 16 d'agost de 1979, a 66 anys.
- PAULA MORILLO VEGA. Ens deixà el passat 4 de setembre, a l'edat de 31 anys, deixant vidu i dos fills.

..=..=..=..=..=..=

ESPORTS

FUTBOL

Cal recordar primerament el partit disputat amb motiu de la Festa de l'any passat entre els casats i els solters del poble, que acabà amb un contundent resultat de 4 gols a 1 a favor dels primers. Els casats demostraren que malgrat els anys, encara poden donar guerra. Esperem que en la revanxa d'aquest any els solters demostrin la seva potència jove nil.

CICLISME

A la tarda del dia 17 de juny es va disputar la "I Volta Ciclista al Terme Municipal", per a dues categories infantils.

En la categoria de 7 a 10 anys, que féren un recorregut de 2 km. i mig, resultà guanyador en Sergi Tetilla, seguit de Joaquim Jofre, Joan Jofre, Jordi Pagès i Jaume Arnall.

La lluita més important estigué centrada en la categoria d'11 a 13 anys. L'itinerari a seguir era la carretera de Figueres, seguint tota vora del Cinturó de Ronda fins al Mas de la Gruta, el punt més allunyat. D'allí tornaven a agafar en direcció al poble seguint el Rec del Molí cap al Mas Bordes, passant per l'Olive i enfilant ja fins a la Plaça Major, on hi havia la Meta.

Cal destacar entre tots a l'Angel Pagès, que va poder valent desafiant la forta tramuntana, fins al punt de cobrir els 6 km. i escaig de recorregut en un temps rècord, com un autèntic campió. Però no cal oblidar el gran esforç fet també pels altres corredors. La classificació final fou la següent:

1er.- Angel Pagès, seguit per José Cabrera, Juan Pérez, Francisco Pérez, José Antonio Juárez, Albert Casanovas, Juan Antonio Santos i Jaume Coll.

TRIAL

En el transcurs de la passada Festa d'Estiu tinguérem ocasió d'assistir a dos aconteixements esportius que es celebraven per primera vegada al nostre poble.

El primer fou el I Trial d'El Far, que es va disputar el dia 17 de juny, el matí. S'establiren dues categories: una de 49 c.c. amb tres participants, i la categoria superior, amb 4 concorrents. L'un darrera l'altra s'anaren salvant les 10 zones puntuables, distribuïdes a les margeneres dels costats del camí de Vila-sacra. Hi hagué alguna caiguda, però sortosament no es produí cap accident. La classificació final fou la següent:

49c.c. 1.- Josep Coll; 2.- Pere Valent; i 3.- Eduard Rodríguez.

Superior: 1.- Juan Manuel Rodríguez; 2.- Xavier Llaó; 3.- Angel Compte; i 4.- Francesc Carbonell.

ATLETISME

Hem de destacar aquí la copa que guanyaren els representants de la nostra escola i del nostre poble en el Cros celebrat a Palau Saverdera, a principi d'any.

FUTBOL

Hem d'elogiar i encoratjar l'equip infantil de fútbol que ha format i entrena en Xavier Llaó. En els dos primers partits disputats s'han enfrontat amb l'equip de Vila-sacra. En el primer, jugat allà perdérem. Però el segon, jugat aquí el prop passat dia 15 de setembre, acabà amb un rotund triomf dels nostres joves representants per un tanteig de 7 a 3. L'alineació fou: Serafín Morillo José Pérez, José de los Santos, Rafael Santos, Benjamín Alfonso, José Antonio Juárez, José Cabrera, Juan Ant. Santos, Juan Pérez, Albert Casanovas i Paco Pérez. Reserves: Xavier Coll i Josep Ant. Trulls.

La nostra cordial enhorabona a tots ells i al seu entrenador.

Aconteixements per a la Pagesia Local

1.- FORMACIÓ DE LA CAMBRA AGRÀRIA AL NOSTRE POBLE

Malgrat la lluita portada a terme per la Unió de Pagesos contra la creació de les noves cambres agràries, va tenir lloc al nostre poble la formació de la Cambra Agrària Local, el dia 25 de març de 1979, degut a les pressions mal intencionades del llavors ministre d'agricultura. Algunes de les pressions consistien en la supressió dels serveis administratius de cura als pagesos del nostre poble (subvencions, pensions als jubilats, assegurances per les anyades, etc..)

L'elecció d'aquesta Cambra es va portar a terme a partir de la reunió convocada per la Cambra Agrària Provincial, als locals de l'escola, amb assistència de la majoria de pagesos censats, els quals varen elegir en primer lloc els candidats presentats, formant la cambra els set candidats amb més vots (Pau Ferrer, Lluís Coll, Pere Coll, Josep Jofre, Joan Trulls, Vicenç Clos, i Francesc Carbonell), sortint elegit al mateix temps d'entre aquests set el president de la Cambra (Josep Jofre), que obtingué majoria de vots.

.....

2.- TALLADA DE LA CARRETERA

Die 7 de juliol.- La carretera nacional II, entre Girona i Figueres resta tallada al trànsit per espai de tres quarts d'hora, de les 12 a tres quarts d'una.

Uns 250 pagesos representant a unes tantes famílies pagesos de la nostra comarca es manifestaren pacíficament impodint i paralizant el trànsit d'aquesta carretera. Els motius eren els següents:

1er.- Fer-se escoltar i protestar contra una sèrie de mesures implantades per l'administració central, que només aconseguïen empitjorar la difícil situació ja existent al camp (increment del preu del gas-oil en 8 ptes/litre, importacions de carn, etc..)

2or.- Pressionar per ésser rebuda al Govern Civil una comissió representant dels pagesos de la nostra comarca, que negociés les possibles solucions o alternatives presentades pels pagesos, amb el Governador Civil de Girona, representant directe del Govern de Madrid. Les alternatives presentades eren: preu del gas-oil a 10 pts./litre sense subvencions, aturar les importacions de carn..)

3er.- Donar suport a les altres manifestacions d'aquest tipus, que es portaren a terme a tot l'Estat espanyol, el mateix dia i a la mateixa hora.

La manifestació transcorregué sense incidents, a part d'un tret de bala de goma (que fou llençat a l'aire per un component de les forces d'ordre públic, més que res per provocar i espantar la gent), i d'algunes paraules fortes que s'intercanviaren amb els membres de les forces d'ordre públic, seguides d'algunes empentes brusques que va rebre un pagès ja gran. La gent sapigué conservar la calma i els incidents no passaren d'aquí.

El nostre poble fou un dels més representats, amb uns 13 pagesos, malgrat el poc interès d'alguns altres afectats tan o més que els participants, que preferiren estar-se a casa, ben resguardats.

(segueix)

3.- CURS DE TRACTORISTES I DE FORMACIO AGRARIA

El dia 3 de setembre començà el curs de tractoristes per a tots els interessats del nostre poble, i degut a la seva importància creïem que és digne d'ésser esmentat. Així, doncs, els que no tenien el carnet de conduir, ara podran portar ssi més no el tractor, eina de treball indispensable dins la pagesia.

Aquest curs es fa als locals de l'escola, i és promocionat pel "Instituto Nacional de Empleo" (I.N.E.M.), que pertany al Ministeri de Treball. Té una durada aproximada de quatre mesos, donant-se classes cinc dies per setmana, de quatre hores de duració cada classe, començant a les 6 h. de la tarda i acabant a les 10 h. de la nit. En les dues primeres hores es fa teòrica, i després pràctica. La participació és bastant nombrosa, essent dotze els alumnes d'El Far que hi prenen part.

El Curs de Formació Agrària, que va començar el dia primer d'octubre, es va haver de suspendre l'endemà per manca de participació de gent, doncs a l'hora de començar sols érem nosaltres dos i el professor. Sembla mentida que siguem un poble tan alarb. Sempre que s'intenta fer quelcom interessant per a culturitzar la nostra gent, aquesta manifesta la seva indiferència amb l'inacceptable excusa de la manca de temps i la feina. La causa real, però, rau en la mateixa mentalitat empordanesa i el ferenc de que ja ho sabem fer tot i ningú no ens ha de venir a ensenyar res de nou. Es una llàstima, perquè no hem sabut beneficiar-nos d'aquesta oportunitat de contrastar experiències i aprendre noves tècniques d'explotació agrària.

Cal esmentar i elogiar el treball del professor Ferràn Pérez Navarro per la seva dedicació i entrega.

FRANCESC CARBONELL
JOSEP COLL H.

EL FAR-t de riure

☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆

...GUAL ES EL COLMO DE... ?

- ALMACENISTA.- Que no le quepa la menor duda.
- ARBITRO.- Que le toquen el pito.
- AVIADOR.- Que no se le levante el aparato.
- BODEGA.- No tener solera.
- CARPINTERO.- Tener las hijas traviosas y los hijos listones.
- CURSILERIA.- Tirar la cadena del W.C. y escuchar el susurro del agua.
- DESGRACIA.- Llamarse Dolores Fuertes y que su marido se llame Barriga.
- ELECTRICISTA.- Tener un hijo enchufado y otro corriente.
- FERROVIARIO.- Que su novia esté como un tren.
- FUERZA.- Doblar una esquina.
- FUNCIONARIO.- Que no le funcione nada, de los pies a la cabeza.
- JARDINERO.- Que su hija se llame Margarita y la deje el novio plantada.
- JUEZ.- Perder el juicio.
- LOCUTOR.- Hablar por los codos.
- MARINERO.- Ahogarse en un cubo.
- PACIENCIA.- Ordeñar una horniga con guantes de boxeador.
- PIANISTA.- Que su mujer se llame Tecla y todo el mundo la toque menos él.
- RECADERO.- Que su esposa lleve "paquete" y no sepa de quién es.
- SASTRE.- Tener un hijo botones y la esposa americana.
- TORERO.- Que le pongan cuernos.

EL NOU HIMNE DE CATALUNYA
per disposició de l'honorable Llorrujas Marcos.

Los Segadores y los picadores

Cataluña ascitunera
volverá a ser lo que era:
id pa atrás ya zabários
orgullosos pisamiernas
Pínchale ya!
Pínchale ya, picaor de mi arma!
Pínchale ya!

Hínce or hierro, picador!
Arranca ya la faena
si la muerte llega en junio
que sea junio una fiesta.
Pínchale ya!
Pínchale ya, picaor de mi arma!
Pínchale ya!

Divisa grana y oro
sé terror del enemigo:
que si bien recolectanos
tambien molemos trigo.
Pínchale ya!
Pínchale ya, picaor de mi arma!
Píncha y olé!

(PRESENCIA nº 529)

COMIAT DE

Essent la meua tasca acabada
em quedo fins altra ocasió
ja vindrà de nou la tornada
i us deixo sentint-ho de debó.

A la majoria us he satisfet
als altres els he amofinat
puig volien que hegués fet
abans d'haver començat.

Així em passa cada any
molts m'esperen amb il.lusió
d'altres amb cap afany
ja que per ells no sóc lo millor.

He vist cares de totes menes
he sentit veus estrepalàries
i tipus que portant ulleres
fumaven grosses fàries.

En haver arribat jo
s'han fet molts d'excessos
alguns, grossos de debó
puix que eren fets expressos.

Per mi, músics es varen llogar
per mi, les quotes es varen fer
per mi, molts no volien pagar
per mi, ho trobaren massa car.

Per mi, forasters vinguéren
per mi, pollastres es mataren
per mi, extraordinaris es foron
per mi, els tiberis s'acabaren.

Sense jo, no s'haurien divertit
fins els més reusumats
ja que així pertot han sortit
amb els demés tots plegats.

A
Al matí a l'ofici s'acudia
fent gala de nous vestits
i l'església quasi s'omplia
de gent que anaven ben polits.

Els joves amb vestits llampants
les noies amb llucents teixits.
Tan bó petits com grans
oren d'allò més aixirits.

A la tarda les cares vermelles
feien gala del meu nom
tambó les xamoses parcelles
i els vellets amb peus de plom.

Tothom a la plaça es dirigia
venint dels quatre indrets
i de cada casa en sortia
grups de gent com bolets.

Amb quin goig la quitxalla
corria, saltava i quicia
ja s'ajunteven fent rondella
ja fugint fins que ningú els veia.

De més grandets ja vigilaven
la noia que volia ballar
a totes quasi preguntaven
però no totes volien contestar.

D'altres que s'hi acostaven massa
i el premi del seu atreviment
era una grossa carbassa
perquè servis d'escarment.

Uns quants ja més granets
feien un trist paperot
formaven un grup d'oncantats
esperant, potser un gros pernot.

Però sonaren les sardanes
i sens distinció de cap classe
com si eridessin les campanes
s'abocaren al mig de la plaça.

Amb quin goig els nois saltaven
amb quin deliri les noies
i uns grans cercles formaven
adornat amb precioses joies.

I quin goig feien les parcelles
juntades totes amb les mans
repuntejant com si només elles
balléssin en mig de tants.

Petits que entaven i sortien
rebent potser alguna trapitjada
però fent el valent més corrien
i travessaven altra vegada.

LA FESTA

Homes que amb molta serietat
llurs compassos contaven
per si quan haguéssin acabat
amb la cobla acabaven.

Vellots ja, també n'hi havia
seguint amb treball el compàs
Al guns aixecar les comes no podia
però encara es veia capaç.

Tothom saltava i ballava
oblident tot lo demás
fent un guirigall que aixordava
puig es feia amb excés,

Lo que més em satisfà
i em dona més renom
és la forma típica de ballar
única arreu del món.

Lo que es balla és una dansa
dansa de gran germanor
puig a tots us atença
com un xiulet d'un pastor.

Sentim com ressona la sardana
s'enlaire el vostre esperit
les notes s'escampen per la plana
deixant-hi un venturós neguit.

Sense ella ja no seria festa
que us esplaiés el cor
sino una mena de tempesta
que després de fer el mal mor.

Veig veure com tothom
dancant la sardana ditxosa
s'oblidava del que són
i vivia una tarda venturosa.

Volíeu força i bona getzara
al ball teníeu d'acudir
puig no crec acabéssiu encara
si el dia no arriba a venir.

D'un cap a l'altre de la sala
no es distingia quasi bé res
no s'havia vist cosa igual
per més que se'n fés un entès.

Una polseguera s'aixecava
com un ramet en temps d'aixut
quasi bé tothom estussejava
o bé feia algun estornut.

Hi havia moltes trompades
d'empentes i cops de braços
infinetat de bones trepitjades
i carbasses tiraven pels nassos.

Parolles que en un raconet
es deien paraules d'amor
de petits i fins algun vellot
mireven sense fer remor.

Quitxella amb grans crits
que entrebancaven pertot
quasi tenien ben avorrits
als qui ballaven ben seriots.

Una colla de grandesasses
que aquí tampoc hi faltava
estaven plegats de braços
i a l'un i a l'altre retallava.

Lo que m'ha semblat
amb més o menys exactitut
us he quasi tot explicat
o més ben dit, lo que he sabut.

Tothom es recorda de mi
moltes vegades per alabar-me
però abans d'ésser jo aquí
puig després, per despreciar-me.

Per què m'esperau amb neguit
i em desitgeu amb tant d'afany
si passo es pot dir tot seguit
succeïnt així com cada any?

Així són totes les coses
s'esperen amb deliri
i després de fer totes les noses
es marfeixen com un lliri.

I que per més que busqueu
amb fatigues, penes i afanys
en aquest món no trobareu
encara que visqueu cent anys.

CAIXA RURAL

PROVINCIAL DE GIRONA

Caixa Qualificada número 37 C

Membre del Consorci Nacional de Caixes Rurals

Entitat col.laboradora del
BANC DE CRÈDIT AGRÍCOLA

Seu social: GIRONA

**Oficines a: Banyoles, Cassà de la Selva, la Bisbal,
Olot, Santa Coloma de Farnes, Torroella de Montgrí, Camprodon, Ribes de Fresser, Sant Joan de les Abadesses, Sant Pere Pescador, L'Armentera, Amer, Blanes...**

a FIGUERES, Plaça Comerç, 5